

andet. Hvorfor nægter man sig saa den Fornøjelse at opkræve en større Afgift i den gamle Havn; det gør jo ikke Forskel paa Fragten. Denne Forskel i den gamle Havn af 30 Ore pr. Register-ton er større end de Nuancer, hvori man nu aflutter Fragtsatser. Det drejer sig om $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ deraf. Det skal efter den ærede Ministers af sagkundige støttede Mening være aldeles ligegyldigt, om der er Havneafgift eller ikke i den ene eller den anden Havn. Et Skib, der f. Eks. tilhører Tingvalla-fæstet, vil have at betale 600 Kr. i Havneafgift, hvis det lægger til i den gamle Havn, og vil være fuldstændig frit, hvis det lægger til i den nye; men det gør ingen Forskel. De fortjene vel saa stort et Udbytte, hvad man kan slutte af deres Generalforsamling, at det er dem ligegyldigt, om de betale 14—15,000 Kr. mere om Aaret ved at gaa ind i den gamle Havn end ved at gaa ind i den nye. Jeg forstaaer ikke denne Argumentation. Forfælleren mellem den højtærede Minister og mig er den, at jeg ikke blot siger, at jeg tilsigter en Ligestilling mellem de to Havne, men jeg beviser det i Beretningen ved at stille Forslag om, at en Bestemmelse skal udgaa, som dog vel næppe er sat ind for at bevirke en Ligestilling. Vil man det, kan den ikke staa der, saa maa den falde bort, andet kan der ikke være Tale om. I øvrigt har jeg haft det Uheld at blive misforstået helt igennem af den højtærede Minister. Han har tillagt mig en hel Del Udtalelser, som jeg ikke har fremsat; dog det skal jeg ikke trætte det høje Ting med at komme tilbage til. Om Landmandsbanken mener, at Fragterne blive ens i den nye og den gamle Havn, har ikke meget at sige, men hvad det kommer an paa, er, at Landmandsbanken med Sandhed vil kunne sige, at der er Fordel ved at gaa ind i den nye Havn fremfor i den gamle, og det vil medføre, at saa mange Skibe, som kunne gøre det, ville søge ind i den nye Havn og skaffe Frihavnsfæstet en Fordel, som det ellers ikke vilde saa, og der spørges ikke om, hvorvidt det vil være til Skade for Handelen i København og for mange andre Interesser — undtagen for Aktieselskabet, og det er et stærkt Moment at stifte et Aktieselskab paa. Jeg mistvivler om at kunne opløse den højtærede Minister om Sagens virkelige Stilling; jeg beklager, at Meningen er saa god, men at saa de Midler, som vælges til at gennemføre denne Mening, ere saa overordentlig lidet stikede til at kunne føre til Maalet. Hvis der derfor fandtes en mundtlig Aftale med Landmandsbanken, som saa udenfor det, vi kende af den Overens-

komst, som ligger til Grund for Lovforslaget, kunde jeg forstaa det; men jeg tør vel gaa ud fra, at det gør der ikke, og naar det er Tilfældet, er der intet, som berører Overenskomsten med Landmandsbanken, hvis vi gif hen og foretoge denne Forandring deri. Der er ingen Grund til at formode, at Folketinget, som ikke har haft Blik for dette Forhold, skulde være uwilligt til at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger. Hvorfor skulde man saa strides om, hvad den ærede Minister umulig kan benægte, at der er en formel Forskel mellem de to Havne; det kan intet Menneſte bestride. At der skulde komme en reel Aegtsillelse ud deraf til Trods for den formelle Forskel, har den ærede Minister forsøgt at bevise, men det er ikke lykkedes ham.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg beklager, at jeg ikke kan blive enig med det ærede Medlem. Grunden, hvorfor jeg ikke kan anbefale Forslaget, er den, at det vil give Frihavnen en Stilling, som den ikke kan modtage, og forbyde den frie Kørsel i Frihavnen. Jeg nævner blandt andet at forhindre Indførselen fra Landstiden til Frihavnen, og det gaar ikke an at lave en Frihavn, naar man ikke kan give den den Stilling, den behøver. Jeg har ikke sagt med Bestemthed som noget, jeg var vis paa, at det ikke kunde gøre Forskel paa Fragterne, om man opkrævede Afgiften i den gamle Havn med 30 Ore pr. Register Ton og i Frihavnen som en Afcise. Jeg har ikke sagt det; jeg veed det ikke bestemt. Det ærede Medlem sagde, at det var givet, at det vilde gøre Forskel. Der er andre Røbmænd, som sige, at det ikke er givet. Jeg maa sige, at jeg paa dette Punkt maa tage Anstand og høre forskellige Havneautoriteter og Grossererersocietetet, og give de det ærede Medlem Medhold, har jeg ikke noget imod at gaa til en Afcise der, mere kan der ikke kræves af rig, og saa ere de fuldstændig ligestillede, vel at mærke, for saa vidt en saadan Ligestilling kan tilvejebringes gennem Lovbestemmelser. Det ærede Medlem maa jo vide, at man ikke kan give Love, hvorved man kan sikre Udviklingen ens i to forskellige Institutioner, og det er tvende Afdelinger af den samme Havn. Den ene er Frihavnen med de dertil hørende Indretninger og Frihed for Toldtilsyn. Den anden er den ganske almindelige Havn. Det vilde være meget uskønsomt af mig, hvis jeg vilde modsætte mig noget, som jeg troede var godt og rigtigt, og som var i den ældre Havns Interesse; det kunde aldrig med en Tanke falde mig ind, men det ærede Medlem forlanger